

je pokušavao iz svog ugla, u svom afinitetu i duši, da promatra i tumači sarajevske specifičnosti – od pokušaja da se proдре u dušu i mentalitet jedne dostojanstvene srdačnosti, nastojanja da se plastično opišu burni historijski tokovi ovoga grada i ambicija da se u detaljima odmjerava pa do opisa prirodnih ljepota, kulturnih znamenitosti, gastronomskih originalnosti za sladokusce, kulturnih znamenitosti i turističkih mogućnosti u cjelini. Bilo je, razumije se – uz dosta simbolično i zanemarljivo prisustvo zlonamjernosti – i tonova koji su uz dobru volju upozoravali na neke manjkavosti, nedostatke i propuste.

Grad je tako veoma plastično dobio priliku da se vidi očima svijeta.

Ostalo mu je sada, dakle, u vremenu kada razmišlja predano o svojim budućim turističkim koracima, da se prema svemu onome što je o njemu u svijetu izrečeno odredi sasvim realno – kritički, precizno, odmjereno, stvaralački.

Sigurno je da će to biti prilika da se iz apsolutne i nadmoćne prevage afirmativnog izvuku sve odrednice pozitivnog, kao mogući vrjednosni elementi neke vrste kodeksa ukupnog turističkog ponašanja. Mnoge stvari na koje je svjetska javnost ukazivala kao na posebne sarajevske kvalitete, kao što su recimo, srdačnost, neposrednost, spremnost da se pomogne gostu, ekspeditivnost itd. – sigurno zaslužuju punu pažnju i odgovarajuće vrednovanje unutar koncepta ukupne turističke ponude.

Na sličnoj osnovi svakako će trebati kritički razmotriti i one aspekte života i ponašanja u gradu, koji su na izvjestan način doživljavali prigovore stranih gostiju, kao što su, na primjer, ugostiteljske usluge u nekim objektima, rad pojedinih instalacija i službi na sportskim borilištima, pa čak i „sitnice” poput zamjerki na bučnu muziku u lokalima i vozilima i slično. Sigurno je da će i ta lista zapažanja tražiti temeljitu kritičku analizu i procjenu.

VEZE ZA NEZABORAV

Poznato je da su XIV ZOI još u toku svojih priprema privlačile veliku pažnju poslenika javne riječi. Samo u pripremnom periodu Sarajevo je posjetilo oko 4.000 inostranih novinara, a sam tok Igara, kao što je poznato, pratilo je oko 7.000 predstavnika štampe, radija i televizije. Dojmovi o uslovima u kojima su primljeni i u kojima su živjeli i radili predstavnici domaćih i stranih sredstava informisanja veoma su pozitivni, što je takođe jedna od značajki za dalja turistička i sportska prosuđivanja.

Ovakva armija novinara koji su pisali i izvještavali iz Sarajeva, svakako je elemenat koji turističke rasprave u gradu ne bi smjele da jednostavno i ishitreno isključe. Bilo bi, naime, posebno štetno shvatiti njihov profesionalno-novinarski angažman oko Olimpijade kao nešto što je prošlo, nešto što je savršeno i adaktirano. Čini se da je upravo vrijeme da se jednim, temeljitim, metodom